

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ
ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
29 & 30 ΜΑΪΟΥ 2017

Η Μονή Ξενοφώντος είναι δέκατη έκτη στη σειρά ιεραρχίας και τιμάται στο όνομα του Αγίου Γεωργίου. Το μοναστήρι ιδρύθηκε το 10ο αιώνα από τον όσιο Ξενοφώντα, από τον οποίο πήρε και το όνομά του. Η μονή μετά την πυρκαϊά του 1817 και λόγω της συμμετοχής της στην Επανάσταση του 1821 άρχισε να χάνει τη λάμψη της. Αργότερα, παρατηρείται μια ανάκαμψη και μια οικονομική βελτίωση. Έτσι το 1819 – 1837 πραγματοποιείται η ανέγερση του νέου Καθολικού, το οποίο κτίστηκε μεγαλοπρεπέστατο και ευρύχωρο.

Το 1976 ξεκίνησε μια νέα λαμπρή περίοδος, με την επάνδρωση της μονής με νέα αδελφότητα προερχόμενη από τη μονή του Μεγάλου Μετεώρου υπό τον νυν ηγούμενο Αρχιμανδρίτη Αλέξιο. Η νέα Αδελφότητα, από την εγκατάστασή της μέχρι σήμερα έχει εμπλουτιστεί από πολλά νέα μέλη νεαρής ηλικίας και υψηλής μορφώσεως. Σήμερα διαθέτει περί τους 60 Μοναχούς.

Εκτεταμένες εργασίες πραγματοποιήθηκαν το 1998 με την ευκαιρία του εορτασμού της Χιλιετηρίδας της Μονής, στον οποίο συμμετείχε μεγάλο μέρος της πολιτικής και θρησκευτικής ηγεσίας. Τότε έγιναν και τα εγκαίνια του μουσείου της μονής, το οποίο ήταν το πρώτο που δημιουργήθηκε στο Άγιο Όρος και είναι ίσως το πληρέστερο.

Η Μονή Ξενοφώντος είναι ένα σύγχρονο μεγάλο μοναστήρι. Αριστοτεχνικά ανακαινισμένο, που προβάλλει την αγιορείτικη αρχιτεκτονική. Πλούσιο σε πράσινο, σε αρμονία με τα κτίρια. Το πράσινο γύρω στη μονή είναι όχι μόνο πολύ αλλά και εξαιρετικά φροντισμένο. Πλατάνια, καστανιές, λεύκες, δρύες και πολυάριθμα άλλα δέντρα, τα οποία συντηρούνται προσεκτικά μέσα στο μοναστήρι. «Φαίνεται ότι και τα δένδρα βρίσκουν καταφύγιο εκεί, όπου οι άνθρωποι τα προσέχουν, συμβιώνουν μαζί τους προς αμοιβαίο όφελος», όπως έλεγε κάποιος μοναχός του μοναστηριού.

Σε εντυπωσιάζει η ησυχία και η ηρεμία, που υπάρχει στη μονή. Αισθάνεσαι την υπέροχη αρμονία, που επικρατεί στους χώρους της Μονής. Εδώ σε αντίθεση με κάποια άλλα μοναστήρια, βλέπεις μοναχούς και μέσα στο μοναστήρι. Όχι βέβαια αργόσχολους. Ήρεμοι όλοι οι μοναχοί με γαλήνια όψη, με αγαθή και καθαρή ματιά και με ειρηνικές κινήσεις. Τους βλέπεις να καταγίνονται με κάποια εργασία. Όπως αυτοί που ήταν μέσα στην σύγχρονη έκθεσή τους, η οποία είναι ανοικτή σχεδόν όλη την ημέρα και από την οποία μπορείς να αγοράσεις από σταυρουδάκια και εικόνες μέχρι ελιές τυποποιημένες, μέλι και κρασί.

Εντυπωσιασθήκαμε πριν ακόμη πάμε στη μονή με την αξιόπιστη και άμεση ηλεκτρονική επικοινωνία που έχουν οργανώσει με τον έξω κόσμο. Ήταν άμεση η απάντησή τους στο αίτημά μας για τη φιλοξενία μας, στην έκδοση των διαμονητηρίων μας κλπ. Δεν πρέπει να σιωπήσουμε επίσης την θετική έκπληξή μας, από την πολύ ευγενική απάντηση του ηγουμένου στη δική μας ευχαριστήρια επιστολή για την φιλοξενία, που μας προσέφεραν κατά

την προσκυνηματική μας επίσκεψη. Την επιστολή του Ηγουμένου, Πανοσιολογιότατου Αρχιμανδρίτου Αλεξίου την κοινοποιούμε παρακάτω.

Η παροχή της πατροπαράδοτης αγιορείτικης φιλοξενίας παρέχεται απλόχερα από τους πατέρες της μονής, καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου, αφού υπολογίζεται ότι περίπου 15.000 προσκυνητές συρρέουν ετησίως. Παράδειγμα αποτελεί η φιλοξενία, που παρείχαν σε μας. Φθάνοντας η ομάδα μας το μεσημέρι στη μονή ο αρχοντάρης μας υποδέχτηκε, μας κέρασε το παραδοσιακό λουκουμάκι και το τσίπουρο και όσο για καφέ μας παρέπεμψε στο αυτόματο μηχάνημα, από το οποίο έπαιρνες όσο καφέ ήθελες. Στη συνέχεια μας οδήγησε στα δωμάτιά μας, μας εξήγησε το πρόγραμμα της μονής και επειδή ήταν μεσημέρι και ήμασταν νηστικοί φρόντισε να παρατεθεί τράπεζα μόνο για εμάς.

Η περιήγηση που κάναμε στους χώρους της μονής αμέσως μετά την εγκατάστασή μας στα δωμάτια, μαρτυρά όσα ανέφερα παραπάνω. Παντού ηρεμία. Όλες οι εγκαταστάσεις λειτουργικές. Μέσα δούλευαν αόκνως μοναχοί και ιδιώτες, αλλά πουθενά κάτι παράδοξο ή κάποια παρατυπία. Για να επισκεφθούμε το ξυλουργείο της μονής ακολουθήσαμε ένα μονοπάτι δίπλα σε ένα ρέμα πνιγμένο στα δέντρα. Εκεί μας υποδέχτηκε ο πατέρας Σεραφείμ, ένας δωρικός στον λόγο του μοναχός, που έχει οργανώσει υποδειγματικά την εργασία του. Οι εγκαταστάσεις φτιαγμένες με υλικά, που κάποιοι άλλοι ίσως να τα είχαν ρίξει το πολύ – πολύ στη σόμπα. Το ξυλουργείο όμως είναι εξοπλισμένο με μηχανήματα κανονικού εργοστασίου, κοπής και επεξεργασίας του ξύλου. Όλα έρχονται από τα δάση τη μονής. Καστανιά και δρυς το πιο πολύ. Υπάρχει οργανωμένο τμήμα παραλαβής και κοψίματος των ξύλων στα ειδικά μηχανήματα κάθετης και οριζόντιας κοπής. Επίσης οργανωμένος χώρος με αριστοτέχνες τεχνίτες στην επεξεργασία του ξύλου για την κατασκευή τέμπλων των ναών, ειδικών επίπλων των ναών, αλλά και κουφωμάτων των εγκαταστάσεων.

Πολύ σημαντικά είναι και τα κειμήλια που φυλάσσονται στη Μονή, εντός του Καθολικού, αλλά και στο Μουσείο και το Σκευοφυλάκιο, με σπουδαιότερα όλων:

- Την εφέστιο εικόνα της Παναγίας της Οδηγήτριας του 14ου – 15ου αι., η οποία μεταφέρθηκε θαυματουργικά από την Μονή Βατοπαιδίου.
- Την εφέστιο θαυματουργή εικόνα του Αγ. Γεωργίου, που ήρθε στη μονή επίσης θαυματουργικά. Την περίοδο της εικονομαχίας στην Βασιλεύουσα, η εικόνα ρίχθηκε στην πυρά από τους ασεβείς εικονομάχους, η οποία όχι μόνο έμεινε ανέπαφη αλλά έσβησε και η φωτιά, αφήνοντάς τους άφωνους. Ανήμποροι να την καταστρέψουν προσπάθησαν να την πλήξουν με μαχαίρι, όμως τότε ανέβλυσε από την εικόνα καθαρό αίμα. Όταν αποχώρησαν απογοητευμένοι, ένας ευσεβής Χριστιανός την παρέλαβε και αφού προσευχήθηκε την έριξε στη θάλασσα, ικετεύοντας το Άγιο να την οδηγήσει σε ασφαλές μέρος. Και ποίο ασφαλέστερο μέρος από το Περιβόλι της Παναγίας; Σήμερα η Ιερά Εικόνα βρίσκεται εντός του μεγαλοπρεπούς νέου Καθολικού και μαζί με τη σεπτή εικόνα της Παναγίας της Οδηγήτριας αποτελούν τα ιερά σεμνώματα της Μονής. Η εικόνα αυτή του Αγ. Γεωργίου έχει την ιδιομορφία ότι παριστά τον Άγιο πεζό και καθήμενο επί θρόνου και όχι καβαλάρη, όπως τον έχουμε συνηθίσει στις περισσότερες εικόνες του, ενώ

είναι εμφανές το αποξηραμένο αίμα από την πληγή την οποία δέχθηκε με το μαχαίρι.

- Επίσης φορητές ψηφιδωτές εικόνες των Αγ. Γεωργίου και Δημητρίου του 11ου αι., άλλες εικόνες της περιόδου από τον 11ο ως τον 18ο αι., ευαγγέλια, ιερά σκεύη, άμφια και άλλα λειτουργικά αντικείμενα και πολλά λείψανα Αγίων με σπουδαιότερο της δεξιά χείρα του προστάτου της μονής Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Στην άκρη της παραλίας και πλάι σ' ένα βράχο ρέει ακατάπαυστα το Αγίασμα του Αγ. Γεωργίου. Πρόκειται για υφάλμυρο – όξινο νερό που πηγάζει μέσα από το βράχο και τα χαλίκια και έχει θεραπευτικές ιδιότητες για την ασθένεια της δυσουρίας, παθήσεις των νεφρών, της χολής κ.ά.

Συγκλονιστικές επίσης οι ώρες που ζήσαμε αργά το βράδυ στο μισοσκόταδο του ναού. Οι κατασκευαστικές ψαλμωδίες των μοναχών, το περιβάλλον του ναού, με τις θαυματουργικές εικόνες της Παναγίας της Οδηγήτριας και του Αγίου Γεωργίου μπροστά από το τέμπλο, σε μεταφέρουν πραγματικά στον ουρανό. Ανεκτίμητα τα δώρα που μπορεί κάποιος να αποκομίσει από αυτές τις εμπειρίες. Πλούσιες οι δωρεές της θείας χάριτος εκείνων των ωρών για όσους απλώνουν το πνεύμα τους να τις πιάσουν.

Ευχαριστούμε πολύ τον Πανοσιολογιότατο Ηγούμενο της Μονής για την εγκάρδια φιλοξενία που μας προσέφερε κατά την προσκυνηματική μας επίσκεψη στην Ιερά Μονή Ξενοφώντος.

Ο

Γραμματέας

Γκαμαράζης Σταμάτης

Ο

Πρόεδρος

Μεντεσίδης Χαράλαμπος